

48 000 kr. i samme år. Disse store stigninger, navnlig på de to Esbjerg-auktioner, måtte selvfølgelig fremkalde kritik, og man må vel nok sige, at det havde været heldigt, om fiskeridirektoratet hurtigere, end det skete, havde grebet ind og fået salærerne nedsat. Kritikken over de høje indtægter førtes første gang frem i begyndelsen af 1943 af 2. hovedrevisorat, og hovedrevisoratet gik samtidig meget stærkt ind for den tanke, at auktionsmestrene i statshavnene burde lægge en del af overskuddet fra sig, og at dette overskud burde komme statshavnene, der jo har betydeligt underskud, til gode.

Der førtes herom forhandlinger mellem ministeriet for offentlige arbejder, ministeriet for landbrug og fiskeri, finansministeriet og hovedrevisoratet, men disse forhandlinger blev afbrudt ved begivenhederne den 29. august 1943 på et tidspunkt, hvor fiskeriets hovedorganisationer endnu ikke officielt havde haft lejlighed til at udtale sig om spørgsmålet.

Fra fiskeridirektoratets side blev det under disse forhandlinger stadig gjort gældende, at forholdet burde reguleres ved nedsættelse af salærtaksten, således at auktionsmestrenes indtægter blev bragt ned på et lavere niveau, og direktoratet indførte straks efter, at kritikken var fremkommet, en ordning, hvorefter auktionsmestrene skulle indsende kvartalsuddrag af deres regnskaber, således at direktoratets føling med auktionerne blev bedre, og samtidig skred direktoratet efter forhandling med de pågældende lokale fiskeriorganisationer til en række nedsættelser af auktions-salærerne, hvorefter auktionsmestrenes indtægter reduceredes betydeligt. Disse nedsættelser trådte i kraft pr. 15. juli og 15. august 1943.

Hovedrevisoratets synspunkt om, at et vist beløb af auktionssalæret på auktionerne i statshavnene — gennem en særavgift — skulle tilfalde havnene, blev under de ovennævnte forhandlinger forelagt kammeradvokaten, der nærede stærk tvivl om, hvorvidt en sådan fremgangsmåde var juridisk holdbar, og spørgsmålet kom frem helt klart, da Skagen Fiskeauktion protesterede mod en særlig afgift, som denne auktion i sin tid havde påtaget sig „for retten til at afholde fiskeauktionen“. Da Skagen Fiskeauktion opførte med at betale denne afgift, lagde ministeriet for offentlige arbejder sag an mod auktionen; ministeriet vandt sagen ved landsretten, men tabte den ved Højesteret, der statuerede, at der ikke kunne pålægges auktionen en sådan speciel afgift.

Ministeriet for offentlige arbejder har da også draget konsekvensen af denne dom og overfor hovedrevisoratet udtalt, at ministeriet for offentlige arbejder herefter ikke mener at have mulighed for at gennemføre nogen ændring i auktionsmestrenes ressortmæssige stilling eller nogen udvidelse af hovedrevisoratets beføjelser vedrørende regnskaberne.

Efter at forhandlingerne mellem de pågældende ministerier og hovedrevisoratet som nævnt var blevet afbrudt som følge af begivenhederne den 29. august 1943, på hvilket tidspunkt fiskeridirektoratet som anført allerede havde gennemført de ovennævnte salærnedsættelser og en mere effektiv kontrol med auktionerne, blev hovedrevisoratet sikkert på grund af et personligt modsætningsforhold mellem den daværende fiskeridirektør Trolle Thomsen og hovedrevisor Løn ikke holdt underrettet om de nærmere enkeltheder vedrørende de trufne foranstaltninger og disses nærmere virkninger. I den af hovedrevisoratet refererede korrespondance, der efter fiskeriministeriets oprettelse og overtagelse af auktionssagerne er blevet ført mellem ministeriet for offentlige arbejder, hovedrevisoratet og finansministeriet om sagen, er fiskeriministeriet imidlertid for sit vedkommende gået ud fra, at disse foranstaltninger var hovedrevisoratet fuldt bekendt, og misforståelsen er først efter hovedrevisoratets nu fremkomne beretning til statsregnskabet for 1947—48, og efter at departementschefen i fiskeriministeriet og hovedrevisor har haft en saglig drøftelse af hele spørgsmålet, blevet rettet.

Ved denne drøftelse er desuden under forudsætning af fiskeriministerens approbation blevet truffet aftale om en ordning af sagen, herunder med hensyn til det gamle stridsspørgsmål, som faktisk var kommet til at dominere sagen, nemlig om hovedrevisoratet, hvorunder fiskeridirektoratet *ikke* hørte, skulle have adgang til at revidere auktionsmestrenes regnskaber, udover hvad der er nødvendigt for at konstatere omsættningens størrelse og havne- og vareafgifternes rigtige beregning. Forhenværende fiskeridirektør Trolle Thomsen havde til stadighed modsat sig en sådan „udvidet“ revision, idet han — sikkert ikke ubegrundet — nærede formodning